

ο. 188. Baluzius. Er. 313

Interim Maximinus exercitum movet e Syria, bellum Licinio
illaturus, provinciasque occupaturus

Occurrit ei Licinius in Thracia.

Pugnatur pridie Kalendas Maias in campo quem vocabant
Serenum (id est in Sifon), inter Hadrianopolim videlicet et
Heracleam.

Victoria peneo Licinium fuit.

ο. 262-266 Lactantius u. 45-47.

Constantinus, rebus in Urbe compositis, hyeme proxima Mediolanum
contendit. Eodem Licinius advenit, ut acciperet uxorem.

Maximinus ubi eos intellexit nuptiarum solenniibus occupator, exer-
citus movit e Syria, hyeme proxima cum maxime saciente, et man-
sionibus geminatis, in Hadrianopolim concurrat, debilitato agmine...

Nec ipse intra fines suis moratus est.

~~Sed transiit ad praetorium Licinio, ad Byzantionem pervenit~~

Erant ibi milites praesidiarii, ad Hadrianopolim casus a Licinio conlocati.

Horum primis numeribus et promissis succerentur: postea vi et oppugna-
tione terrere; nec tamen quidquam via aut promissa valuerunt.

Jam consumpti erant dies undecim, per quos fuit spatium nuntior
litterarumque mittendi ad Imperatorem [scilicet Licinium], cum milites non
fide, sed paucitate diffusi, se ipsos dederunt.

Hinc pronovit Heracleam.

Et illi eadem ratione debentur, aliquot dierum tempus amisit.

Et jam Licinius, festinato itinere, cum paucis Adrianopolim vene-
rat, cum ille, accepta a deditione Perintho, aliquanto moratur,
processit ad maurionem millia decem et octo.

Nec enim poterat ulterius, Licinio jam secundam maurionem tenente di-
stantem millibus totidem.

Qui, collectis ex proximo quantis potuit militibus, pergebat obviam Maxi-
mino, magis ut eum moraretur, quam proposito dimicandi, aut
spe victorialis.

Quippe cum ille septuaginta millium armatorum exercitum duceret, ipse
vix triginta millium numerum collegisset

Lactantii:
De Mortibus
Persecutorum
in Migne:
Patrologia
Latina
T. 7^a

(Andros)

Sparsi enim militer per diversas regiones fuerant, et adunari omnes angustiæ temporis non sinebant....

Maximino voluit præire naturius: pridie mane aciem composuit, ut natalen suum postridie victor celebraret.

Nuntiatum in castra morisse Maximinum.

Capiunt militer arma, obviamque procedunt.

Caesur intererat steribus ac nudus, quem vocant Serenum (id est in dixer)

Erat jam utraque acies in conspectu.

Liciniani scuta deponunt, galeas resolvunt, ad coelum manus tendunt, precantibus Praepositis, et post Imperatorem precem dicunt. Audit acies peritura precantium murmur. Illi, oratione ter dicta, virtute jam pleni reponunt capitibus galeas, scuta tollunt.

Procedunt Imperatores ad colloquium.

Ferri non potuit Maximino ad pacem.

Contenebat enim Licinium, ac desertum iri a militibus existimabat, quod ille esset intargiendo tenax, ipse tandem profuor, eoque proposito moverat bellum, ut exercitu Licini sine certamine accepto ad Constantinum duplicatis viribus statim pergeret.

Ergo propius acceditur, tubae cadunt signa procedunt.

Liciniani in certamine facto, adversarios invadunt.

Illi vero perterriti, nec gladios repeditare, nec tela jacere quiderunt.

Maximino aciem circumire, ac milites Licinianos nunc precibus sollicitare, nunc donis. Nullo loco auditur. Fit impetuo in eum, et ad suos refugit. Caedebatur acies equo impune, et tantus numerus legionum tanta vis militum a paucis utebatur. Nemo nominis, nemo virtutis, nemo veterum praemiorum memor; quos ad devotam mortem non ad praclium venissent, sic eos Deus summus jugulandor subiecit inimicis.

Jam strata erat ingens multitudo.

Videt Maximino aliter rem geri quam putabat.

Projecit purpuram, et sumpta veste semili fugit, ac factum trajecit.

At in exercitu parvo dimidia prostrata est, parvo autem vel dedita, vel in fugam verba est.

Ademerat enim pudorem devotendi devoto Imperator.

At ille kalendis maiis, id est, una nocte atque una die, Nicomediam alia nocte pervenit, cum locus praclis (1) abesset millia centum sexaginta.

Raptique filii et uxore, et paucis ex palatio comitibus, perivit Orientem

(quod dicitur)

Propinquantibus ergo exercitibus, jam futurum propediem praelium videbatur. Tum Maximinus ejusmodi votum Jovi rogit, ut si victoriam capisset, Christianorum nomen extingueret, fundique deleteret.

Tunc proxima nocte Licinio quiescenti adsistit Angelus Dei, monens ut ocius surgeret, atque oraret Deum summum cum omni exercitu suo; illud fore victoriam, si fecisset. Post haec vocet, cum surgere sibi visus esset, et cum ipso qui monebat, adstaret, tunc decebat cum quodam modo et quibus verbis esset orandum. Discusso deinde somno, notarium jussit acciri, et sicut audierat, haec verba dicitur:

"Summe Deus, te rogamus Sancte Deus, te rogamus. Omnem justitiam tibi commendamus salutem nostram tibi commendamus, imperium nostrum tibi commendamus. Per te vivimus, per te victores et feliciter existimus. Summe sancte Deus, precor nostras exaudi. Brachia nostra ad te tendimus. Exaudi, sancti summe Deus!"

Scribuntur haec in libellis pluribus et per praepositos tribunosque mittuntur, ut sciret quisque in castris doceret. Crevit animus universis, victoriam sibi ex caelo et de caelo nuntiabant.

Statuit Imperator praelium in loco celebrandum, quae octavae dicitur, in qua praelium dicitur celebratum, ut sius potissimum mabatur vinceretur, sicut ille victor, est Romae.

(1) "Locus praelii" Forte prope Heracleam ad 14 milia passuum versus Occidentem.

o. 372 Stephani Baluzii Notae.

"Perintho" Ms. Perentho.

Perintho. Id est Heraclea.

Sic enim vocatur Heraclea Thraciae, ad differentiam aliarum ejusdem nominis urbium, ut recte notavit Henricus Valerius ad l. XXXII Ann. Marcellini.

Menologium Graecorum ad diem decimam Maii: "Perinthum urbem Thraciae, quae nunc Heraclea dicitur". Apud Cassium t. XI antiquae lectionis p. 768.

"Millia decem et octo". Circa Resiston, qui locus primus occurrit in Itinerario Antonini euntibus ab Heraclea Hadrianopolim, quamquam ibi dicitur abesse M.P. 22 ab Heraclea.

o. 564. Gisberti Cuperi Notae

"Accepta in ditione Perintho". Procop. lib. I Hist. Vandal., qui huc addat omnino Tristanus t. II p. 80.